

Туман

Ігор Калинець

Устав туман удосвіта,
запряг сиві воли —
та й почумакував у Крим
по сіль.
У степу
наздогнало сонце,
хоч би якась балочка —
сховатися ніде.
Пропав туман
і сиві воли.
Пере мряка
на кладці
вишиване хустя
та й побивається:
— Де той туман забарився?
Солі ні крупинки,
прісні мої сльози.